

Land som Danmark i høj Grad trænger til at vinde en økonomisk Støtte paa mange Steder rundt omkring i Udlandet, og ved en saadan Supplering af Gesandtsskaberne i den Retning, jeg her har antydet, og som i øvrigt ogsaa er antydet i Udvalget, kunde det være, vi fik betydelig mere Nytte af de Penge, vi give ud og nødvendig maa give ud for at blive repræsenterede i Udlandet. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det vilde være meget overilet, om man med den meget utilstrækkelige Forberedelse, denne Sag har været Genstand for, og de højt mangelfulde Oplysninger, som foreligge for Tinget, paa Grundlag deraf vilde gaa til en saadan Reform som den, der her er foreslaet. Man har i de senere Aar, og delvis med Følgeklaget over, at adskillige af de Reforme, som ere drevne igennem, ere komne noget hovedfulds, noget tilfældigt, og uden tilstrækkelig Forberedelse. Jeg tror, at disse Klager i en betydelig Udstrækning ere begrundede, men jeg vil dog sige, at efter de Mars Erfaringer, jeg har i Folketinget, har jeg endnu ikke set nogen Sag komme hertil paa en saa overilet Maade som den, der her foreligger. Jeg vil, som sagt, ikke hermed have taget et bestemt Standpunkt over for Spørgsmaalet om Omdannelse af vort Konsulatvæsen og eventuelt vor politiske Repræsentation i Udlandet. Men hvad jeg vilde andrage paa og vilde henstille til det høje Ting, var, at det vilde tage Afstand paa denne Sag og ikke give den Reform, der her er foreslaet, uden efter en meget grundig Overvejelse og langt bedre og fyldigere Oplysninger om alle de Sagen vedrørende Forhold. Den eneste Maade, hvorpaa det kan se, er ved at følge det ærede Mindretal og indskrænte Forslaget til en Omordning af Konsulatavgifterne, og saa forbeholde os, naar der foreligger bedre Undersøgelser og Oplysninger, at tage Spørgsmaalet op om en Forandring af Konsulatvæsenet. Med Hensyn til de Udgifter, der ere foreslaede, da er jeg tilbøjelig til at sigemed den højtærede Udenrigsminister og Flerparten, at der næppe er Anledning til at gaa under det, som er foreslaet af Flerparten. Jeg tror, at den Bestatning, man her foreslaar for Søarten, er bedste i Forhold til den Bestatning, man lægger paa andre Erhverv her i Landet, og særlig naar man ser hen til den Bestatning, man pålægger Landets Hovederhverv, saa forekommer det mig, at en Bestatning af henholdsvis 1 Kr. og 35 Ore pr. Ton, eftersom det er Dampstib eller Sejlsstib, er en meget bedste Bestatning, som vi kunne forsvare at lægge paa

Søarten. Altsaa, jeg lægger ikke megen Vægt paa det ærede Mindretals Endringsforslag under Nr. 2. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den udenrigste Skibsart meget vel kan bære den Afgift, som er foreslaet af Flerparten, uden at der er Anledning til Klage. Derimod lægger jeg overordentlig stor Vægt paa Endringsforslaget under Nr. 4, fordi det bliver paa det bestaaende og forbeholder os altsaa Tid til at tage denne Sag under nærmere Overvejelse, inden vi springe ind i noget, vi ikke kunne overse. Nu kan man vel sige, at foreløbig er der kun Tale om at anvende de Penge, der bespares, men jeg frygter ligesom den ærede Ordfører for Mindretallet, at komme vi først ind paa den Vej, saa vide vi ingen Ende derpaa. Selv om vi ikke gaa til Udsendelse af Konsuler til de 6-700 Pladser i Verden, hvor Danmark er repræsenteret, frygter jeg for, at der meget hurtig vil komme et Pres fra forskellige Sider og ikke mindst fra de Kandidater, der ville opstaa, saa at vi, inden vi vide af det, have et stort Embedsmaskineri, som vilde blive finansielt uoverkommeligt. Derom skal jeg imidlertid ikke dømmе, jeg ved ikke, hvor store Tanker det ærede Flerpart og den højtærede Udenrigsminister have om denne Sag, og hvor vidt de agte at drive den. Det, som for Øjeblikket er min Hovedindvending mod Loven, er, at man ved at gaa over til at udsende Konsuler i Stedet for at rekruttere det Konsulatpersonale, man hidtil har haft, vil i en meget høj Grad sænke baade det sociale og økonomiske Niveau, som vor Repræsentation i Udlandet altid bør have. Jeg skal derfor anbefale ærede Medlemmer at holde paa Mindretallets Forslag.

Berntsen: Jeg kan ikke andet end jultid ud billige, at det ærede Udvalg tilraader os at gaa med til en Forandring i de nuværende Konsulatavgifter, der i mange Maader ere trykkende og navnlig ere uheldige derved, at saaledes som Ordningen nu er trussen, er det særlig de større Rederier, der have faste Kuter til bestemte Pladser der profitere ved den nuværende Ordning. Ifølge de bestaaende Forhold er det jo saaledes, at for Sejlsstibe i europæiske Havne og for Dampstibe inden for Limen Vindesnaes—Tølsel, Rügenwalde—Rahmar betales der 2½ Ore pr. Ton og uden for denne Linie 5 Ore pr. Ton for hver Ladning, som Skibet indtager eller udløser, dog at Stibene ere fritagne, for saa vidt de lade eller løse ud over 6 Gange i samme Havn. Dette medfører jo højt forskellige Resultater for de forskellige Stibe. Et Dampstib f. Eks., der bringer 60 Lad-